

698

Besluit van 13 december 1993, houdende vaststelling van het Warenwetbesluit Invoer levensmiddelen uit derde landen

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 19 augustus 1993, nr. DGVgz/VVP/L 931301, gedaan in overeenstemming met Onze Minister van Economische Zaken en de Staatssecretaris van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij;

Gelet op artikelen 9, 13 en 14 van de Warenwet;

Gezien het advies van de Adviescommissie Warenwet van 9 juni 1993, nummer 14678/(4/6)5;

De Raad van State gehoord (advies van 19 oktober 1993, nr. W13.93.0571);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 29 november 1993 nr. DGVgz/VVP/L 932308, uitgebracht in overeenstemming met Onze Minister van Economische Zaken en de Staatssecretaris van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

1. In dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

a. *bindende EEG-regeling*: een krachtens het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap met betrekking tot eet- of drinkwaren tot stand gekomen verordening, richtlijn of beschikking, die in het belang van de volksgezondheid regels stelt ten aanzien van de invoer in de Europese Economische Gemeenschap van eet- of drinkwaren die:

1° afkomstig zijn uit of van oorsprong zijn uit een gebied of een land waar een besmettelijke ziekte heerst, die via die eet- of drinkwaren op de mens kan worden overgebracht; of

2° een gevaarlijke stof of micro-organisme bevatten, waardoor die eet- of drinkwaren niet geschikt zijn voor menselijke consumptie;

b. *Richtlijn 90/675/EEG*: Richtlijn 90/675/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 10 december 1990 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor produkten uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht (PbEG L 373);

c. *Richtlijn 92/118/EEG*: Richtlijn 92/118/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 17 december 1992 tot vaststelling van

de veterinaire rechtelijke en de gezondheidsvoorschriften voor het handelsverkeer en de invoer in de Gemeenschap van produkten waarvoor ten aanzien van deze voorschriften geen specifieke communautaire regelgeving geldt als bedoeld in bijlage A, hoofdstuk I, van richtlijn 89/662/EEG, en, wat ziekteverwekkers betreft, van Richtlijn 90/425/EEG (PbEG 1993, L 62).

2. Dit besluit is niet van toepassing op een bindende EEG-regeling voor zover die, behoudens op ondergeschikte punten, ruimte laat voor het maken van keuzen van beleidsinhoudelijke aard.

Artikel 2

1. Het is verboden krachtens artikel 4 aangewezen eet- of drinkwaren binnen Nederlands grondgebied te brengen.

2. Het is verboden eet- of drinkwaren binnen Nederlands grondgebied te brengen anders dan met inachtneming van de bij of krachtens dit besluit gestelde voorschriften.

3. Het is verboden te handelen in strijd met een bepaling uit een bindende EEG-regeling, voor zover het een verordening betreft en overtreding van die bepaling door Onze Minister is aangeduid als strafbaar feit.

Artikel 3

Eet- of drinkwaren worden slechts binnen Nederlands grondgebied gebracht indien die waren bij aanwending overeenkomstig redelijkerwijze te verwachten gebruik uit het oogpunt van gezondheid geschikt zijn voor menselijke consumptie.

Artikel 4

Onze Minister stelt, in overeenstemming met Onze Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, ter uitvoering van:

- a. Richtlijn 90/675/EEG;
- b. Richtlijn 92/118/EEG;
- c. een bindende EEG-regeling;

nadere regels vast ter uitvoering van artikel 3, voor zover het de volksgezondheid betreft.

Artikel 5

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 januari 1994.

Artikel 6

Dit besluit wordt aangehaald als: Warenwetbesluit Invoer levensmiddelen uit derde landen.

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur.

Tevens zal het advies met de daarbij terinzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 11 januari 1994 nr. 7

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 13 december 1993

Beatrix

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H. J. Simons

Uitgegeven de *dertigste* december 1993

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

NOTA VAN TOELICHTING

Dit besluit beoogt een rechtsbasis te geven voor het bij ministeriële regeling uitvoeren van EEG-verordeningen, -richtlijnen en -beschikkingen die voorwaarden stellen aan de invoer binnen de EEG van bepaalde levensmiddelen. De toegankelijkheid van deze regelgeving, die nu verspreid is opgenomen in afzonderlijke warenwetregelingen, wordt hiermede aanzienlijk vergroot. Ten aanzien van verordeningen zal die uitvoering met name betrekking hebben op het strafbaar stellen van overtreding van daarvoor in aanmerking komende bepalingen uit die verordeningen. Tegen deze delegatie bestaat geen bezwaar, aangezien het hier gaat om het verwerken in de Nederlandse wetgeving van EG-regelingen die de Nederlandse wetgever, behoudens op ondergeschikte punten, geen ruimte laten voor het maken van keuzen van beleidsinhoudelijke aard. In het tweede lid van artikel 1 is om die reden nadrukkelijk bepaald dat dit besluit geen betrekking heeft op EEG-richtlijnen, -beschikkingen en -verordeningen voor zover die wel ruimte laten voor het maken van keuzen van beleidsinhoudelijke aard; implementatie daarvan zal bij algemene maatregel van bestuur plaats moeten vinden.

Sinds begin 1991 zijn in verband met een cholera-epidemie in Zuid-Amerika door de Europese Economische Gemeenschap (EEG) verschillende beschikkingen vastgesteld die voorwaarden stellen aan de invoer in de Europese Economische Gemeenschap van bepaalde eet- en drinkwaren die afkomstig zijn uit of van oorsprong zijn uit een gebied waar cholera is uitgebroken. In een enkel geval werd de invoer in de EEG tijdelijk zelfs volledig verboden.

Het betreft hier de volgende beschikkingen:

- Beschikking 91/146/EEG van de Commissie van 19 maart 1991 inzake beschermende maatregelen in verband met de cholera-epidemie in Peru (PbEG L 73);
- Beschikking 91/281/EEG van de Commissie van 5 juni 1991 inzake de invoer van visserijproducten en aquicultuurproducten van oorsprong uit Ecuador (PbEG L 142);
- Beschikking 91/282/EEG van de Commissie van 5 juni 1991 inzake de invoer van visserijproducten en aquicultuurproducten van oorsprong uit Colombia (PbEG L 142);
- Beschikking (92/356/EEG) van de Commissie van 19 juni 1992 inzake de invoer van visserij- en aquicultuurproducten van herkomst uit Brazilië (PbEG L 192).

Tevens is vastgesteld Beschikking 92/91/EEG van de Commissie van 6 februari 1992 tot vaststelling van beschermende maatregelen ten aanzien van jacobsschelpen afkomstig uit Japan (PbEG L 32), in verband met een in die schelpen gevonden paralyserend toxine (PSP).

Deze beschikkingen zijn voorlopig uitgevoerd krachtens verschillende op onder meer artikel 15 van de Warenwet gebaseerde ministeriële spoedvoorzieningen.

Tenslotte stelde de Raad van de Europese Gemeenschap vast Verordening (EEG) nr. 3185/91 van 22 oktober 1991 houdende maatregelen inzake de invoer van groenten en fruit uit bepaalde door cholera getroffen regio's (PbEG L 303). Overtreding van deze verordening is voorlopig strafbaar gesteld in de Warenwetregeling Invoer groenten en fruit uit door cholera getroffen regio's, welke eveneens is gebaseerd op onder meer artikel 15 van de Warenwet.

Bovengenoemde voorlopige spoedvoorzieningen vervallen van rechtswege één jaar na inwerkingtreding. Op de voet van artikel 15, tweede lid, kunnen zij evenwel met ten hoogste één jaar verlengd worden, waarna zij vervangen dienen te worden door regelgeving bij of krachtens een algemene maatregel van bestuur. Zulks is in het algemeen noodzakelijk gebleken, aangezien de desbetreffende EEG-regels meestal een langere werkingsduur hebben dan twee jaar. Dit besluit, in samenhang met daarop te baseren ministeriële regelingen, strekt tot vervanging van die spoedvoorzieningen. Het is derhalve de bedoeling deze spoedvoorzieningen bij de inwerkingtreding van dit besluit te vervangen door gelijkkluidende ministeriële regelingen krachtens dit besluit.

Ook ten aanzien van de invoer van andere levensmiddelen in de EEG heeft de EEG regels gesteld. Allereerst betreft dat Richtlijn 90/675/EEG. Ook die richtlijn is voorlopig (grotendeels) uitgevoerd bij ministeriële spoedvoorziening krachtens artikel 15 van de Warenwet, welke derhalve eveneens vervangen zal worden door een krachtens dit besluit vast te stellen ministeriële regeling.

In de tweede plaats is dat Richtlijn 92/118/EEG, welke naast veterinaire wetgeving ook enkele gezondheidseisen inzake bepaalde levensmiddelen bevat die nog geïmplementeerd moeten worden in de Nederlandse wetgeving.

Aangezien het gewenst is in Nederland in de toekomst snel en definitief uitvoering te kunnen geven aan nieuwe bindende EEG-regelingen in de zin van dit besluit, is gekozen voor een algemene regel (artikel 3) en een nauwkeurig omschreven delegatie aan de minister van de bevoegdheid ter zake nadere regels te stellen. Bovengenoemde beschikkingen, Richtlijn 90/675/EEG, Richtlijn 92/118/EEG en ook toekomstige bindende EEG-regelingen in de zin van dit besluit zullen derhalve (definitief) uitgevoerd kunnen worden bij ministeriële regeling krachtens artikel 4. Die uitvoering zal voor wat betreft verordeningen in het algemeen beperkt kunnen blijven tot het strafbaar stellen van handelen in strijd met daarvoor in aanmerking komende bepalingen uit die verordening. Vooralsnog betreft zulks uitsluitend bovengenoemde Verordening (EEG) nr. 3185/91, maar het is bepaald niet uit te sluiten dat de EEG ook andere verordeningen in de zin van dit besluit vast zal stellen. Handelen in strijd met een bepaling uit een dergelijke verordening is strafbaar op de voet van artikel 2, derde lid, voor zover overtreding van die bepaling door de Minister van WVC is aangeduid als strafbaar feit. Ook tegen deze vorm van delegatie bestaat geen bezwaar, omdat het hier op de voet van artikel 2, derde lid, van de Wet op de economische delicten, om overtredingen gaat.

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H. J. Simons